

અરબી-ગુજરાતી

કુરઆને મજીદ

પારા-૧૪

- : પ્રકાશક : -

હાજી નાજી મેમોરીયલ ટ્રસ્ટ

માળી ટેકરા, આંબાયોક, ભાવનગર

ફોનનંબર : (૦૨૭૮) ૨૫૧૦૦૫૬ / ૨૪૨૩૭૪૬

... Kitab Downloaded from ...

www.hajinaji.com

● [LIKE US ON FACEBOOK](#) ●

[HOME](#) | કુરઆને મજીદ (પારા-૧૪) -1 | [VISIT US](#)

નોંધ.....

→ વધુ કિતાબો ડાઉનલોડ કરવા માટે www.hajinaji.com પર લોગ ઓન કરો.

→ કિતાબમાં કોઈ ભૂલચૂક જણાય તો જાણ કરવા વિનંતી.

hajinajitrust@gmail.com

અનુક્રમણિકા

નં.	સૂરાનું નામ	પેજ
૧૫	સૂર-એ-હિજ્ર (આયત ૧ થી ૯૯)	૪
૧૬	સૂર-એ-નહલ (આયત ૧ થી ૧૨૮)	૪૦

سورة الحجر / સૂરએ હિજ્ર

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

અલ્લાહના નામથી (શરૂ કરું છું) જે ઘણો મહેરબાન
(કૃપાળુ), બહુજ રહેમ (દયા) વાળો છે.

الرَّتِّ تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ ①

(૧) અલિફ લામ રા. આ (અલ્લાહની) કિતાબની
અને રોશન કુરઆનની આયતો છે.

رُمَّا يَوْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالْوَّكَانُوا مُسْلِمِينَ ②

(૨) (એક દિવસ એવો આવનાર છે કે જ્યારે) જે
લોકો ઇમાન નથી લાવ્યા (તેઓ) વારંવાર (એવું)
ઇચ્છશે કે કદાચને તેઓ મુસ્લિમ હોત (તો કેવું
સારું)!

ذُرَّهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾

(3) (અય રસૂલ!) તેમને મૂકી દે કે તેઓ ખાય પીએ અને (સંસારીક) લાભ મેળવે અને આશા તેમને ગફલતમાં નાખી મૂકે, આગળ જતાં તો તેમને (વસ્તુ સ્થિતિ) જણાઇજ આવશે.

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤﴾

(4) અને અમોએ કોઇ પણ વસ્તીનો નાશ નથી કર્યો કે જેની મુદત (આગળથી) લખી દેવામાં આવી ન હોય.

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٥﴾

(૫) કોઈ ઉમ્મત તેના નક્કી થયેલ સમયથી ન આગળ વધશે અને ન પાછળ રહી જશે.

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ﴿٦﴾

(૬) અને તેઓ કહે છે કે અય તું કે જેના પર કુરઆન ઉતારવામાં આવ્યું છે ! નિ:સંશય તું દિવાનો છે.

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلِكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧﴾

(૭) અગર તું સત્યવાદીઓમાંથી હોય તો અમારી પાસે ફરિશ્તા કેમ લઈ આવતો નથી ?

مَا نُنزِّلُ الْمَلِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذًا مُنظَرِينَ ﴿٨﴾

(૮) (જો કે) ફરિશ્તાઓને તો અમે જાહેરમાં અઝાબ સાથે મોકલ્યા કરીએ છીએ અને (જ્યારે જેમની તરફ મોકલીએ છીએ) ત્યારે તેમને (મુદ્દલ) મોહલત આપવામાં આવતી નથી.

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾

(૯) નિ:સંશય અમોએ જ આ ઝિક (કુરઆન) ને ઉતાર્યું છે અને નિ:સંશય અમેજ તેના રક્ષક (રહેનારા) છીએ.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِعَابِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٠﴾

(૧૦) અને (અય રસૂલ!) ખરેજ અમોએ તારી પહેલાં અગાઉની ઉમ્મતોમાં પણ રસૂલ મોકલ્યા હતા.

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١١﴾

(૧૧) અને એક પણ રસૂલ તેમની પાસે એવો આવ્યો ન હતો કે જેની તેમણે હાંસી ઉડાડી ન હોય.

كَذَلِكَ نَسُكُّهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٢﴾

(૧૨) અપરાધીઓના મનોમાં (તેમની શરારતોને કારણે) અમે એવુંજ (હાંસી ઉડાડવાનું) નાખી દઇએ છીએ.

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

(૧૩) તેઓ તે (કુરઆન) ઉપર ઇમાન લાવશે નહિ, એ પ્રણાલિકા આગલા લોકોથી ચાલતી આવી છે.

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ﴿١٤﴾

(૧૪) અને અગર અમે તેમના પર આકાશનો એક દરવાજો ઉઘાડી દઈએ, પછી આ (લોકો) આખો વખત તેના પર ચઢ્યા કરે:

لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ ﴿١٥﴾

(૧૫) તો પણ એજ કહેશે કે અમારી નઝરબંદી કરી દેવામાં આવી છે, બલકે અમો લોકો ઉપર જાદુ કરી દેવામાં આવ્યું છે.

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٦﴾

(૧૬) અને ખરેજ અમોએ આકાશમાં નક્ષત્રો કાયમ કર્યા છે અને દેખનારાઓ માટે તે (આકાશ) ને અમોએ સુશોભીત બનાવ્યું છે:

وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ﴿١٦﴾

(૧૭) અને દરેક લાનત પામેલા શૈતાનથી તેનું રક્ષણ કર્યું છે.

إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ﴿١٧﴾

(૧૮) પણ જો કોઈ (શૈતાન) ચોરી છુપીથી કોઈ (વાત) સાંભળવા જાય તો પ્રત્યક્ષ અગ્નિજ્વાળા (રૂપે એક તારો) તેની પાછળ પડી જાય.

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ
كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿١٩﴾

(૧૯) અને પૃથ્વીને અમોચે (તમારા વસવાટ માટે) પાથરી છે અને તેમાં મોટા મોટા પહાડ (ખીલા તરીકે) સ્થાપ કર્યા છે અને તેમાં યોગ્ય પ્રમાણમાં દરેક વસ્તુ ઉગાડી દીધી છે.

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرِزْقِينَ ﴿٢٠﴾

(૨૦) અને તેમાં તમારા જીવન નિર્વાહના સાધનો પણ નક્કી કર્યા છે અને તેમના માટે પણ કે જેમને તમે રોઝી પહોંચાડતા નથી.

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ
مَّعْلُومٍ ﴿٢١﴾

(૨૧) અને એક પણ વસ્તુ એવી નથી કે જેના ભરપૂર ભંડાર અમારી પાસે ન હોય, અને તે નક્કી કરેલ પ્રમાણમાં જ ઉતારીએ છીએ.

وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ ۗ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾

(૨૨) અને અમો પાણીથી ભરેલા વાયુઓ મોકલીએ છીએ, પછી આકાશમાંથી પાણી ઉતારીએ છીએ, પછી અમે તે (પાણી) તમને પીવડાવીએ છીએ, જો કે તે પાણીનો સંગ્રહ કરનારા તમે નથી.

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾

(૨૩) અને નિ:સંશય અમેજ (દરેક જીવને) સજીવન કરીએ છીએ અને અમેજ મારીએ છીએ અને અમેજ (મૂળ) વારસ છીએ.

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا
الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٢٤﴾

(૨૪) અને ખરેખર અમો તમારામાંથી જેઓ અગાઉ હતા તેમને જાણીએ છીએ અને તમારા પાછળ આવનારાઓને પણ અમે ખરેખર જાણીએ છીએ.

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ ۗ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

(૨૫) અને નિઃસંશય તારો પરવરદિગાર એજ છે જે તેમને ભેગાં કરશે; નિઃસંશય તે મહાન હિકમતવાળો (અને) સર્વજ્ઞ છે.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٢٦﴾

(૨૬) અને ખરેજ અમોએ મનુષ્યને ખણખણ કરતા કાળા સડેલા કીચડમાંથી પૈદા કર્યો છે.

وَالْجِبَانَ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ السُّمُومِ ﴿٢٧﴾

(૨૭) અને અમોએ જીજ્ઞાતોને (મનુષ્યની ઉત્પત્તિ) પહેલાં ભડભડતી આગમાંથી પૈદા કર્યા હતા.

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ

مَّسْنُونٍ ﴿٢٨﴾

(૨૮) અને (તે સમયને યાદ કર) જ્યારે કે તારા પરવરદિગારે સઘળા ફરિશ્તાઓને કહ્યું કે નિઃસંશય હું એક મનુષ્યને ખણખણ કરતા કાળા સડેલા કીચડમાંથી પૈદા કરનાર છું.

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾

(૨૯) પછી જ્યારે હું તેને પૂરેપૂરો બનાવી ચૂકું અને મારી (રૂહે હયાતમાંથી) રૂહ તેમાં ફુંકી દઉં તો તમે તેની સામે સિજદામાં પડી જજો.

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾

(૩૦) જેથી (સર્વે) ફરિશ્તાઓએ તો સિજદો કર્યો:

إِلَّا ابْلِيسَ ط أَن يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾

(૩૧) (પણ) ન કર્યો તો (તે) માત્ર શૈતાને; તેણે સિજદો કરનારાઓનો સાથ આપવાનો ઇન્કાર કર્યો:

قَالَ يَا بَلِيسُ مَا لَكَ إِلَّا تَكُونُ مَعَ السَّجِدِينَ ③

(૩૨) (આથી) અલ્લાહે ફરમાવ્યું કે અય શૈતાન ! તને શું થઈ ગયું છે કે તું સિજદો કરનારાઓનો સાથ નથી આપતો ?

قَالَ لَمْ أَكُنْ إِلَّا سَجْدًا لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ

مَسْنُونٍ ④

(૩૩) તેણે કહ્યું કે હું એવો નથી કે (એક) એવા માણસને સિજદો કરું કે જેને તેં ખણખણ કરતા કાળા કીચડમાંથી પૈદા કર્યો છે.

قَالَ فَاحْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٣﴾

(34) (अल्लाहे) इरमाव्युं के त्तारे तुं आ स्थणेथी नीकणी ज़ा, कारण के बेशक तुं (अमारी) दरगाहथी हांकी काढवामां आवेलो छे:

وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٥﴾

(35) अने निःसंशय ईसला (कयामत)ना दिवस सुधी तारा उपर लानत थती रहेशे.

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾

(36) तेणे कहुं के अय मारा परवरदिगार! त्तारे तुं मने ते दिवस सुधीनी मोहलत आप के जे दिवसे सधणा मनुष्यो उठाऽवामां आवशे.

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٧﴾

(37) (અલ્લાહે) ફરમાવ્યું જે લોકોને મોહલત આપવામાં આવી છે તું પણ તેઓ માંહેનો છે.

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾

(38) તે સુનિશ્ચિત (કયામતના) દિવસના સમય સુધી.

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾

(39) તેણે કહ્યું કે અય મારા પરવરદિગાર! જેવી રીતે તેં મને ભૂલ ખવડાવી છે તેમ હું પણ દુનિયામાં (બૂરી વસ્તુઓ) તેમની નઝરમાં જરૂર

સુશોભિત બનાવીશ અને અવશ્ય તે સઘળાઓને
ભૂલ ખવડાવીશ:

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿٤٠﴾

(૪૦) સિવાય તેમના કે જેઓ તારા નિખાલસ
બંદાઓમાંથી હશે.

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾

(૪૧) (અલ્લાહે) ફરમાવ્યું મારી તરફ આવવાનો
આ (એક) જ માર્ગ સીધો છે.

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَنٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنْ
الْغَوِينَ ﴿٤٢﴾

(૪૨) નિઃસંશય (જેઓ) મારા બંદા છે તેમના પર તારી કાંઈ સત્તા ચાલશે નહિ, સિવાય કે ગુમરાહોમાંથી જેઓ તારા અનુયાયી થઈ જાય.

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٣﴾

(૪૩) અને ખરેખર તેઓ સર્વેના વાચદાની જગ્યા જહન્નમ છે:

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ﴿٣٤﴾

(૪૪) જેના સાત દરવાજા છે; દરેક દરવાજા માટે તેઓ (ગુનેહગારો)માંથી (જુદા જુદા સાત) ટોળાં પાડેલાં હશે.

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٣٥﴾

(૪૫) નિઃસંશય પરહેજગાર લોકો જન્મતો અને ઝરણાં (વાળી ભૂમિ)માં હશે.

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ أَمِينِينَ ﴿٣٣﴾

(૪૬) (તેમને કહેવામાં આવશે કે) તેમાં સલામતી અને અમન અમાન સાથે દાખલ થાઓ.

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ

مُّتَّقِبِينَ ﴿٣٤﴾

(૪૭) અને તેમના દિલોમાં જે કાંઈ કીનો (દ્વેષ) હશે તે અમે જડમૂળમાંથી કાઢી નાખીશું (અને) તેઓ સિંહાસન પર એક બીજાની સામે ભાઠ ભાઠની જેમ બેઠા હશે.

لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٣٨﴾

(૪૮) તે (જન્મતો)માં ન તેમને કોઈ (જાતનું) કષ્ટ પહોંચશે અને ન તેમને તેમાંથી કાઢી મૂકવામાં આવશે.

نَبِيِّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٣٩﴾

(૪૯) (અથ રસૂલ!) મારા બંદાઓને ખબર આપ કે હું ક્ષમાવાન (અને) દયાળુ છું.

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾

(૫૦) અને આ કે મારો અઝાબ પણ દર્દ ભર્યો અઝાબ છે.

وَنَبِّئُهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥١﴾

(૫૧) (અય રસૂલ!) તેમને ઇબ્રાહીમના મહેમાનોની હકીકત કહી સંભળાવ.

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا ۖ قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجَلُونَ ﴿٥٢﴾

(૫૨) કે જ્યારે તે (ફરિશ્તા)ઓ તેની પાસે આવ્યા પછી તેમણે સલામ કરી; (ઇબ્રાહીમે) કહ્યું કે નિ:સંશય અમે તમારાથી ડરીએ છીએ.

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلْمٍ عَلَيْمِ ﴿٥٣﴾

(૫૩) તેમણે કહ્યું કે (અય ઇબ્રાહીમ !) ડર નહિ, નિ:સંશય અમે તને એક જ્ઞાની પુત્રની ખુશખબર આપીએ છીએ.

قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تَبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾

(૫૪) (ઇબ્રાહીમે) કહ્યું કે શું અમારી વૃદ્ધાવસ્થામાં તમે મને (પુત્રની) ખુશખબર આપો છો ? (એ બનવું અસંભવિત છે) તો પછી તમે મને શાની ખુશખબર આપો છો ?

قَالُوا بَشِّرْ نَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْقٰنِطِيْنَ ﴿٥٥﴾

(૫૫) તેમણે કહ્યું કે અમોએ તો તને સાચી ખુશખબર આપી છે માટે તું નિરાશ થનારાઓ માંહેનો ન થા.

قَالَ وَمَنْ يَّقْنُظُ مِنْ رَّحْمَةِ رَبِّهِ اِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾

(૫૬) તેણે કહ્યું કે ગુમરાહો (ભટકેલાઓ) સિવાય પોતાના પરવરદિગારની દયા (દ્રષ્ટિ)થી કોણ નિરાશ થાય?

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٨﴾

(૫૭) પછી (પુનઃ) કહ્યું કે અય (અલ્લાહના) એલચીઓ! (વારૂ, હવે) તમારો સંદેશો શું છે ?

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٩﴾

(૫૮) તેમણે કહ્યું કે નિઃસંશય અમે એક અપરાધી કોમ તરફ (અઝાબ આપવા માટે) મોકલવામાં આવ્યા છીએ;

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمَنْجُوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٦٠﴾

(૫૯) સિવાય લૂતની ઓલાદના; નિઃસંશય તે સર્વેને અમે જરૂર બચાવી લઈશું :

إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَا ۗ إِنَّمَا لَيْنَ الْغَابِرِينَ ﴿٦٠﴾

(૬૦) પણ લૂતના કુટુંબીઓ (ને નહિ કે જેના વિષે) અમોએ નિર્ણય કરી દીધો છે કે નિઃસંશય તે પાછળ રહી જનારાઓ માંહેની હશે.

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦٠﴾

(૬૧) પછી જે વખતે (અમારા) મોકલેલા (ફરિશ્તા) લૂતના કુટુંબીઓ પાસે પહોંચ્યા;

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّٰنِكِرُونَ ﴿٦١﴾

(૬૨) ત્યારે લૂતે કહ્યું કે નિઃસંશય તમે અજાણ્યા (લોકો) લાગો છો.

قَالُوا بَلْ جِنَّتَكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٢﴾

(૬૩) તેમણે કહ્યું કે નહિ, અમે તો તારી પાસે તે વસ્તુઓ લઇને આવ્યા છીએ કે જે (ના સંબંધ)માં આ લોકો શંકા કરતા હતા.

وَآتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصٰدِقُونَ ﴿٦٣﴾

(૬૪) અને અમે તારી પાસે સાચો હુકમ લઇને આવ્યા છીએ અને નિ:સંશય અમે સાચાજ છીએ.

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ

مِنْكُمْ أَحَدٌ وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٤﴾

(૬૫) માટે થોડી રાત્રિ રહે તું તારા કુટુંબોને રવાના કરી દેજે અને (૫છી) પોતે પણ તેમની પાછળ પાછળ (નીકળી) જજે અને (આ યાદ રાખજો કે)

તમારામાંથી કોઈ એક પણ પાછુ વાળીને જુએ નહિ, અને તમને જ્યાં (જવા)નો હુકમ આપવામાં આવ્યો છે તે તરફ (શામમાં) ચાલ્યા જજો.

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هُوَلَاءِ مَقْطُوعٌ
مُّصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾

(૬૬) અને આ હુકમ અમોએ લૂતને (વહી દ્વારા) સંભળાવી દીધો કે સવાર થતાં થતાં તે લોકોનાં જડમૂળ કાપી નાખવામાં આવશે.

وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾

(૬૭) અને (તે ફરિશ્તાઓને જોઈ) એ શહેરના લોકો (બદ દાનતથી) ખુશ ખુશ થતા આવ્યા.

قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾

(૬૮) (જેથી લૂતે) કહ્યું કે નિ:સંશય આ મારા મહેમાનો છે, માટે (તેમની સામે) મારી ફજેતી ન કરો:

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ ﴿٦٩﴾

(૬૯) અને અલ્લાહથી ડરો અને મને શરમીંદો કરો નહીં.

قَالُوا أَوْلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعُلَمِيَّةِ ﴿٧٠﴾

(૭૦) તેમણે કહ્યું કે અમોએ તને પરદેશી લોકોને મહેમાન બનાવવાને મનાઈ કરી ન હતી ?

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَعَلِيْنَ ﴿٧١﴾

(૭૧) (લૂતે) કહ્યું કે અગર તમારે કાંઈ કરવું જ છે તો આ મારી દીકરીઓ હાજર છે.

لَعَبْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْبَهُونَ ﴿٤٢﴾

(૭૨) (અય રસૂલ!) તારા જીવના સોગંદ! નિ:સંશય તેઓ પોતાની ગુમરાહીના નશામાં જ આંધળા બની ગયા હતા (જેથી લૂતનું કાંઈજ સાંભળ્યું નહિ).

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٤٣﴾

(૭૩) જેથી સૂર્યોદય થતાં થતાં તેમને એક ભયંકર ગર્જનાએ પકડી લીધા:

فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا سَابِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ ﴿٤٤﴾

